

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaromíra Klepše, soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a soudkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové ve věci

žalobce: **L. H.**
zastoupen advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Úřad městské části Praha 15**
sídlem Boloňská 478/1, 109 00 Praha 9

o žalobě na ochraně proti nečinnosti žalovaného spočívající v nezahájení řízení o přestupku, jež se měl žalobce dopustit 18. 6. 2025

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se vrací z účtu Městského soudu v Praze do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek ve výši 1 000 Kč.
- IV. Žalobce nechť soudu do pěti dnů ode dne doručení tohoto usnesení sdělí číslo účtu, na nějž mu má být vrácen soudní poplatek podle výroku III. tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou 30. 12. 2025 se žalobce domáhal toho, aby soud uložil žalovanému zahájit z moci úřední řízení o přestupku a poté bezodkladně vydat rozhodnutí, popřípadě věc rovnou odložit, aniž by řízení o přestupku zahajoval. Žalobce doplnil, že údajného přestupku se dopustil 18. 6. 2025, kdy mu byl také zadržen řidičský průkaz, a 25. 6. 2025 bylo vydáno oznámení o zahájení řízení o zadržení řidičského průkazu. Nejpozději tohoto dne se tak žalovaný o možném spáchání přestupku dozvěděl. Žádný další krok však žalovaný neučinil, přestože žalobce podal 25. 11. 2025 nadřízenému orgánu žádost o ochranu proti této nečinnosti.
2. Podáním doručeným soudu 27. 1. 2026 vzal žalobce žalobu zpět s vysvětlením, že „žalovaný v mezidobí začal činit úkony směřující k vydání rozhodnutí ve věci“.
3. Podle § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“), navrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.
4. Žalobce vzal žalobu v celém rozsahu zpět, proto soud řízení zastavil.

5. Výrok o vrácení části soudního poplatku vychází z § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, podle nějž soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobce zaplatil soudní poplatek za podanou žalobu ve výši 2 000 Kč, soud proto rozhodl o vrácení části soudního poplatku ve výši 1 000 Kč
6. Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta; vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.
7. Smyslem tohoto ustanovení je přiznat náhradu nákladů řízení žalobci, který podal žalobu důvodně a bere ji zpět, neboť v mezidobí došlo mimo soudní řízení ke změně situace, která fakticky odpovídá tomu, co žalobou požadoval (rozsudek NSS 3 As 43/2016-36 z 21. 12. 2017). Mezi chováním odpůrce a zpětvzetím návrhu na zahájení řízení musí být příčinná souvislost. Toto hodnocení se provádí pouze za účelem posouzení vzniku nároku na náhradu nákladů řízení, nikoliv pro rozhodnutí ve věci samé, tudíž se v podstatě omezuje jen na posouzení, zda návrh nebyl zjevně nedůvodný.¹ Chování žalovaného je ovšem třeba hodnotit ve vztahu k předmětu soudního řízení (rozsudek NSS 3 Ads 58/2008 z 2. 7. 2008). V případě nečinnostní žaloby tak jde o to, zda původně nečinný správní orgán vydal požadované rozhodnutí až v důsledku podání nečinnostní žaloby. Nemá však žádný význam, jestli se správní orgán o jejím podání před vydáním rozhodnutí či učinění jiného úkonu dozví (nálezn Ústavního soudu III. ÚS 677/07 z 1. 11. 2007).
8. Ze správního spisu vyplývá, že žalovaný začal činit úkony v přestupkovém řízení, jehož zahájení žalobce žalobou požadoval, již dva měsíce před podáním žaloby: 30. 10. 2025 vydal příkaz, jímž shledal žalobce vinným z daného dopravního přestupku, jež se měl dopustit 18. 6. 2025. Proti tomuto příkazu podal žalobce odpor. Žalovaný následně 1. 12. 2025 zaslal žalobci přípis, v němž jej informoval o pokračování v přestupkovém řízení a předvolal jej k ústnímu jednání nařízenému na 25. 2. 2026. Usnesením z 5. 1. 2026 pak žalovaný zastavil řízení o zadržení řidičského průkazu, jelikož ode dne jeho faktického zadržení uplynula doba, po kterou byl žalobci prvostupňovým rozhodnutím uložen trest zákazu řízení motorových vozidel.
9. Žalobce se žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti spočívající v nezahájení přestupkového řízení. To vyplývá jednoznačně z návrhu výroku rozsudku i z vlastního textu žaloby. Požadovaný úkon však žalovaný učinil ještě před podáním žaloby, a žalobce o něm věděl, neboť na něj reagoval. Žalovaný tedy nebyl v době podání žaloby nečinný v tom smyslu, jak vymezil nečinnost žalobce v žalobě. Z tohoto hlediska nedošlo v průběhu soudního řízení k žádné změně. Žalovaný sice vydal 5. 1. 2026 usnesení o zastavení řízení o zadržení řidičského průkazu. Ochrany proti nečinnosti v tomto řízení se však žalobce žalobou nedomáhal. Kromě toho je z odůvodnění usnesení zřejmé, že jeho vydání nijak nesouviselo s nynějším soudním řízením, nýbrž s uplynutím doby, po kterou byl žalobci příkazem z 30. 10. 2025 uložen zákaz činnosti.
10. Soud shledal, že chování žalovaného po podání žaloby nesouviselo s předmětem soudního řízení. Situace v okamžiku zpětvzetí žaloby sice odpovídala tomu, co žalobce v žalobě

¹ Srov. Kühn, Z. – Kocourek, T. *et al.* *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer (ČR), 2019; bod 13 komentáře k § 60.

požadoval, ale tak tomu bylo již před jejím podáním, což žalobce v žalobě zcela přehlédl. Žalobce tak nevzal žalobu zpět pro chování žalovaného, proto nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

11. Část soudního poplatku bude žalobci vrácena do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení (§ 10a zákona o soudních poplatcích) na bankovní účet, z něžž byl soudní poplatek zaplacen, pakliže žalobce ve lhůtě pěti dnů od doručení tohoto usnesení nesdělí soudu za tímto účelem jiné číslo účtu nebo nepožádá o vrácení soudního poplatku poštovní poukázkou.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 9. února 2026

JUDr. Jaromír Klepš
předseda senátu